

**การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่
เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสาร
และสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**
**Development of Interdisciplinary Learning Units Connected to Spatial Identity
on Topic of The Wonderful City of Lamphun to Enhance Communication
Competency and Cross-Cultural Competency for Grade 1 students**

จันทรศัม สาวะจันท์^{1*}, นัตต อัสภาภรณ์² และศักดิ์ดา สวาทยานันท์²
Jantarat Sawajan^{1*}, Natad Assapaporn² and Sakda Swathanan²

¹สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹Graduate in Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

²Assistant Professor of Curriculum and Instruction Division, Faculty of Education, Chiang Mai University

*Corresponding author, E-mail: Jantarat.edu@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน 3) เปรียบเทียบสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซตวันหนองหุม ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 จำแนกเนื้อหาความรู้ออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 16 ชั่วโมง 2) แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสาร และ 3) แบบประเมินสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการประเมินหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด ผลการประเมินรายหน่วย พบว่า มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด 2) สมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน อยู่ในระดับที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการระดับสูง และ 3) สมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน อยู่ในระดับที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการระดับสูงมาก

คำสำคัญ : อัตลักษณ์เชิงพื้นที่ หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ สมรรถนะการสื่อสาร สมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม

Abstract

This study aimed to achieve the following objectives were 1) To create and evaluate the quality of interdisciplinary learning units connected to spatial identity on topic of the wonderful city of Lamphun to enhance communication competency and cross-cultural competency for grade 1 students 2) To compare the communication competency of grade 1 primary school students before and after the implementation of interdisciplinary learning units connected to spatial identity on topic of the wonderful city of Lamphun 3) To compare the cross-cultural competency of grade 1 primary school students before and after the implementation of interdisciplinary learning units connected to spatial identity on topic of the wonderful city of Lamphun. The population of this research were 20 grade 1 students from Chetawan Nongmu school, Lamphun primary educational service area office1, Mueang Lamphun, Lamphun Province, who were studying in the second semester of the 2023 academic year. The research tools used in the study included ; 1) interdisciplinary learning units connected with spatial identity on topic of the wonderful city of Lamphun for grade 1 students, the content is divided into 4 learning units. Each learning unit was 4 hours, total 16 hours 2) the communication competency assessment form and 3) the cross-cultural competency assessment form.

The results revealed the following ; 1) evaluation results of interdisciplinary learning units connected to spatial identity on topic of the wonderful city of Lamphun to enhance communication competency and cross-cultural competency for grade 1 students, the overall suitability of the units was found to be "very high" level 2) The comparative assessment of communication competency showed a significant improvement at a high level. 3) The comparative assessment of cross-cultural competency showed a significant improvement at a very high level.

Keywords: Spatial Identity, Interdisciplinary Learning Units Connected to Spatial Identity, Communication competency, Cross-cultural competency

บทนำ

การเจริญเติบโตและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และวัฒนธรรมสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา สมรรถนะถูกกำหนดให้เป็นพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นความสามารถติดตัว เมื่อจบการศึกษาตามกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ สมรรถนะการจัดการตนเอง สมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม สมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง สมรรถนะการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน สมรรถนะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะการสื่อสาร โดยสมรรถนะการสื่อสารเป็นสมรรถนะที่ทุกหน่วยงานและองค์กรยอมรับว่า เป็นสมรรถนะหลักสมรรถนะหนึ่งที่จะขาดไม่ได้ในการกำหนดเป็นเป้าหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (เฉลิมลาภ ทองอาจ, 2561) ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการดำเนินกิจกรรมพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อหลอมรวม ทักษะการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน รวมถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะสื่อ เจตคติที่ดี และความรู้ในตัวภาษาที่เพียงพอ ให้ผู้เรียนถูกพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ให้ผู้เรียนมีการสื่อสารที่ดี ทำสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตลอดจนทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้า และทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

การสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์ แต่การสื่อสารภาษาของผู้เรียนในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยังคงเป็นปัญหาสำคัญของการศึกษา จากรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนเซตวันหนองหูละ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ต่ำกว่าค่าเป้าหมายของสถานศึกษา อีกทั้งจากการสังเกตปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซตวันหนองหูละ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดการสื่อสารที่ดี ทั้งในการฟัง นักเรียนยังขาดการวิเคราะห์ ดีความ เรื่องที่ได้รับฟัง เมื่อนักเรียนฟังเรื่องราว เรื่องเล่า ยังไม่สามารถสรุปใจความของเรื่องได้ ไม่สามารถบอกข้อคิดหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่ฟังได้ ขาดการยอมรับข้อคิดเห็นของผู้อื่นโดยไม่ยึดติดกับความคิดของตนเอง ทำให้การสื่อสารยังไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การพูดของนักเรียนยังขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยง ไม่สามารถพูดอธิบายเรื่องราว สิ่งง่าย ๆ ที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้อย่างชัดเจน ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าพูด ถ้อยคำในภาษาพูดขาดความเหมาะสมและไม่มีเมตตา กล้าแสดงออก ส่งผลให้ผู้รับสารไม่ได้รับสารอย่างชัดเจน และเกิดความคลุมเครือ เช่นเดียวกันกับการอ่าน นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้แต่ไม่สามารถตีความเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือบอกจุดประสงค์ของสารได้ รวมถึงการเขียน นักเรียนยังไม่สามารถถ่ายทอดและสื่อสารออกมาเป็นตัวหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการเขียนเรื่องที่วกวน ขาดความชัดเจน เรียงลำดับคำในประโยคได้ไม่ถูกต้อง ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นควรได้รับการแก้ปัญหา โดยการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน จนเกิดสมรรถนะการสื่อสารที่ครบถ้วน นอกจากนี้สมรรถนะการสื่อสารยังช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำงาน หากสื่อสารได้ดีและเข้าใจในความแตกต่างจะช่วยให้มีความเคารพและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทำให้การทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นไปได้ อย่างราบรื่น

ในยุคที่โลกมีการเคลื่อนย้ายของคนและข้อมูลที่รวดเร็ว การทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม บุคคลจำเป็นต้องมีสมรรถนะทำงานข้ามวัฒนธรรมในการปรับตัวและเข้าใจความแตกต่างเหล่านั้นเพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสังคมไทยในปัจจุบันมีการหลั่งไหลของวัฒนธรรมของชนชาติต่างๆ ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบการศึกษาของไทย เนื่องจากการสร้างเครือข่ายแรงงานในสังคมอาเซียนนั้น ประเทศไทยต้องรองรับแรงงานข้ามชาติซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีกลุ่มแรงงานข้ามชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศกว่า 2.5 ล้านคน (ภคสิริ แอนิหนะ, 2561) ส่งผลให้ประเทศไทยต้องรองรับนักเรียน นักศึกษาแลกเปลี่ยนและอาจารย์ไปถึงนักเรียนที่มีสองสัญชาติหรือไม่มีสัญชาติการสร้างสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมให้กับนักเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้บนความแตกต่างได้อย่างเปิดใจ ไม่มีการแบ่งแยกชาติพันธุ์ดังนั้นบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมและสร้างสมรรถนะให้กับผู้เรียน ให้พร้อมต่อการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพในสังคมที่จะมีความหลากหลายมากขึ้น Maria Rosario T. และคณะ (2016) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างทางความคิด วัฒนธรรม ศาสนา ประเพณีวิถีชีวิต การเมือง การปกครอง ภูมิหลัง ประสบการณ์ มองเห็นถึงความแตกต่างว่าเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้คนดีขึ้นหรือแย่ลงกว่าคนอื่น ส่งผลให้ผู้เรียนใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายนั้น การเรียนรู้และเข้าใจการดำเนินชีวิตในชุมชนท้องถิ่นของตน ก็มีความสำคัญเช่นกันตามที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มีความมุ่งหมายให้ กระบวนการเรียนรู้มีการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และท้องถิ่นของตน จากการศึกษาบริบทของโรงเรียนเซตวันหนองหูละพบว่า มากกว่าร้อยละ 90 เป็นนักเรียนชาติพันธุ์ใหญ่และเชื้อชาติพม่า ส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจถึงอัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูนมากเท่าที่ควรไม่สามารถบอกได้ว่าจุดเด่นของจังหวัดลำพูนคืออะไร ไม่สามารถบอกได้ว่าจังหวัดลำพูนมีความแตกต่างจากจังหวัดอื่นอย่างไร อีกทั้งนักเรียนยังไม่สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ได้ให้เข้ากับวิถีชีวิตได้

อัตลักษณ์เชิงพื้นที่ (Spatial Identity) เป็นการนำสิ่งที่มิใช่ในพื้นที่มาสร้างคุณค่า Hall and Du Gay (1996) Jenkins (2000) และKalandides (2011) อ้างถึงใน สิริระ สมนาม, (2563) ระบุว่าอัตลักษณ์ครอบคลุมทั้งด้านบริบทภูมิศาสตร์ และด้านสิ่งแสดงเอกลักษณ์ การวิเคราะห์อัตลักษณ์ช่วยให้เห็นความแตกต่างทางวัฒนธรรมชุมชน ครอบคลุมทั้งด้านบริบท

ภูมิศาสตร์และด้านสิ่งแวดล้อมเอกลักษณ์การวิเคราะห์อัตลักษณ์ช่วยให้เห็นความแตกต่างทางวัฒนธรรมชุมชน ในการศึกษา
อัตลักษณ์ของบุคคลหรือชุมชนสามารถศึกษาได้จากภาพตัวแทนที่แสดงออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอัตลักษณ์
ซึ่งอาจจะแสดงผ่านสื่อต่าง ๆ หรือแสดงให้ผู้อื่นรับรู้ เช่น (นุชนาฏ เชียงชัย, 2558) ซึ่งจังหวัดลำพูนถือเป็นจังหวัดที่มี
เครื่องหมายอัตลักษณ์มีตัวบ่งชี้ลักษณะเฉพาะของสภาพบุคคล สังคม และชุมชนอย่างโดดเด่นที่นักเรียนควรได้เรียนรู้ไม่ว่าจะ
เป็นการใช้ภาษา ประเพณีวัฒนธรรม เครื่องแต่งกาย และลำไยพืชเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูน

การจัดการเรียนรู้แม้จะมีการปรับเปลี่ยนและส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น แต่หากไม่สอดคล้องกับ
การดำรงชีวิตของนักเรียน ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นคือนักเรียนมองไม่เห็นคุณค่าขององค์ความรู้ที่ได้มาเนื่องจากไม่สัมพันธ์กับความ
เป็นจริงของชีวิต ทำให้เกิดความสับสนระหว่างความรู้ที่ได้เรียนกับการดำเนินชีวิตจริง อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงระยะเวลาเป็นสำคัญ ซึ่งผู้ศึกษามองเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบสหวิทยาการ
เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่จะเป็นตัวช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการหลาย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ และมีกิจกรรมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย พัฒนานักเรียนได้รอบด้านทั้งด้านความรู้ ด้าน
ทักษะ และเจตคติ เป็นการลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาการเรียนรู้ ลดเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนรู้จัก
ท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น มองเห็นคุณค่าในอัตลักษณ์ท้องถิ่นของตน และสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้อย่างมีความหมาย (ยุวธิดา คำปวน, 2560)

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาตระหนักในสำคัญของการจัดการศึกษาและในฐานะครูประจำชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 จึงสนใจพัฒนาหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน เพื่อส่งเสริม
สมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม เนื่องจากเล็งเห็นว่าการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้นี้จะตอบสนอง
ต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน ช่วยพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร และสมรรถนะ
การทำงานข้ามวัฒนธรรม ลดความซ้ำซ้อนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
อัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูน มองเห็นและเข้าใจถึงความแตกต่างของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี สามารถสื่อสารและ
รับสารได้ดี พัฒนาการทำงานและดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมจากผู้คนที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ที่มีความ
แตกต่างหลากหลายได้อย่างไม่แปลกแยก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน
3. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. **อัตลักษณ์เชิงพื้นที่** หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ หรือการนำสิ่งที่มีในพื้นที่มาสร้างคุณค่าเพิ่ม หรือเป็นสัญลักษณ์เฉพาะที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างจากคนอื่นและสิ่งอื่น ซึ่งถูกหล่อหลอมจากประสบการณ์วิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมทางสังคมและสามารถบ่งชี้ลักษณะเฉพาะออกมาได้ อันเป็นเอกลักษณ์ตัวตนของคนในจังหวัดลำพูน ได้แก่ การใช้ภาษา ประเพณีวัฒนธรรม การแต่งกาย และลำไยพืชเศรษฐกิจ โดยอัตลักษณ์เหล่านี้ยังทำให้เกิดการสร้างพื้นที่

นวัตกรรมการศึกษาที่นำไปสู่การจัดการศึกษาในพื้นที่ชุมชนจังหวัดลำพูน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายการศึกษาที่กำหนดไว้

2. **หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน** หมายถึง การจัดกลุ่มเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ศิลปะ และการงานอาชีพ บูรณาการกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่จังหวัดลำพูน โดยการจัดการเรียนรู้ที่จำแนกเนื้อหาความรู้ออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 16 ชั่วโมง ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจนได้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้

3. **สมรรถนะการสื่อสาร** หมายถึง ระดับของความสามารถในการรับฟัง ตีความ และส่งสารภาษาไทย โดยใช้สื่อภาพ เสียง ท่าทางในการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา โดยผู้ศึกษาอาศัยองค์ประกอบของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) มีองค์ประกอบดังนี้ 1) การรับสารอย่างมีสติและอดทนให้สร้างความเข้าใจ 2) การรับและส่งสารบนความเข้าใจ ความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง และ 3) การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม วัดและประเมินผลโดยแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสาร ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

4. **สมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม** หมายถึง ระดับของความรู้ ทักษะและเจตคติในการทำงานเพื่อทำความเข้าใจ สื่อสาร และปฏิบัติงานกับบุคคลที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบโดยผู้ศึกษาปรับจาก นนทพรณ์ พุทธรักษา (2562) ได้แก่ 1) ความตระหนักทางวัฒนธรรม คือ การเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมที่แตกต่างและการเคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง 2) ความรู้ทางวัฒนธรรม คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมในประเทศไทย และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมในจังหวัดลำพูน 3) ทักษะทางวัฒนธรรม คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความสามารถในการสื่อสารการกำกับตนเองและความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม วัดและประเมินผลโดยแบบประเมินสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางแก่โรงเรียน ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบสหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ ในการนำไปประยุกต์ใช้ในเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้อื่น ๆ
2. ได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. นักเรียนได้พัฒนาสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม สามารถรับและส่งสารได้อย่างชัดเจน และเกิดการพัฒนาการทำงานกับบุคคลที่มีชาติพันธุ์และภูมิหลังที่แตกต่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการศึกษา

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซตวันหนองหูลู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนหลากหลายกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ ไทย ไทใหญ่ และพม่า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน ที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสาร และสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมและเนื้อหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 กลุ่มสาระ ได้แก่ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 4) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และ 5) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรจัดกระทำ คือ การสร้างและผลการประเมินหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรักษ์เมืองลำพูน

ตัวแปรตาม คือ ระดับสมรรถนะการสื่อสาร และระดับสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรักษ์เมืองลำพูน จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 ชั่วโมง ดังนี้ หน่วยที่ 1) รู้เพื่อเรื่องภาษาถิ่น หน่วยที่ 2) ผลไม้ที่น่ากิน เมืองลำพูน หน่วยที่ 3) ทวีคูณงามตา ผ้าไหมยกดอก หน่วยที่ 4) บอกต่อวัฒนธรรมหริภุญชัย โดยผู้ศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งพบว่าหน่วยการเรียนรู้มีระดับความเหมาะสมในระดับ เหมาะสมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.26) และแผนการจัดการเรียนรู้มีระดับความเหมาะสมในระดับ เหมาะสมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.13) จึงถือว่าเป็นหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

2. แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมแบบตรวจสอบรายการของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ 2) การรับและส่งสารบนความเข้าใจ ความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง และ 3) การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 20 ข้อ และมีระดับในการแปลผลสมรรถนะแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เริ่มต้น กำลังพัฒนา สามารถ และเหนือความคาดหวัง ซึ่งผู้ศึกษาปรับจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) โดยผู้ศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการสื่อสาร จำนวน 5 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งพบว่า รายข้ออยู่ในช่วง 0.60 - 1.00 ถือว่าสามารถนำมาใช้ได้

3. แบบประเมินสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมแบบตรวจสอบรายการของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความตระหนักทางวัฒนธรรม 2) ความรู้ทางวัฒนธรรม และ 3) ทักษะทางวัฒนธรรม จำนวน 20 ข้อ และมีระดับในการแปลผลสมรรถนะแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เริ่มต้น กำลังพัฒนา สามารถ และเหนือความคาดหวัง ซึ่งผู้ศึกษาปรับจากนพ ฤทธิ์ พุทธิรักษา (2562) โดยผู้ศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม จำนวน 5 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งพบว่า รายข้ออยู่ในช่วง 0.60 - 1.00 ถือว่าสามารถนำมาใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตจากสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาพื้นฐานและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงผู้บริหารโรงเรียนเซนต์วันหนองหูลู่เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์วันหนองหูลู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 จำนวน 20 คน

2. จัดเตรียมการสอน สื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรักษ์เมืองลำพูน เตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยชี้แจงทำความเข้าใจ สร้างความคุ้นเคย กำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ผู้ศึกษาประเมินสมรรถนะการสื่อสาร และสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมก่อนใช้หน่วยการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะที่ผู้ศึกษาเป็นผู้สร้างขึ้น

4. ดำเนินการสอน โดยผู้ศึกษาดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างไว้เพื่อป้องกันมิให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อนอันเนื่องมาจากตัวครูผู้สอน

5. ผู้ศึกษาประเมินสมรรถนะการสื่อสาร และสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมหลังใช้หน่วยการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะที่ผู้ศึกษาเป็นผู้สร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศจรรย์เมืองลำพูน

1.1 นำหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเรียบร้อยแล้ว เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5	หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.2 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายโดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.3 ปรับปรุงหน่วยการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. การประเมินระดับสมรรถนะการสื่อสาร ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์การแปลผลสมรรถนะการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ดังนี้

3.51 - 4.00	หมายถึง	เหนือความคาดหวัง
2.51 - 3.50	หมายถึง	สามารถ
1.51 - 2.50	หมายถึง	กำลังพัฒนา
1.00 - 1.50	หมายถึง	เริ่มต้น

รวมทั้งหาค่าร้อยละพัฒนาการหรือคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ แล้วเทียบกับเกณฑ์การแปลผลร้อยละพัฒนาการของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) ดังนี้

$$DS = \frac{(y - x)}{F - x} \times 100$$

โดย

DS	แทน	คะแนนร้อยละพัฒนาการของนักเรียน
F	แทน	คะแนนเต็มของการวัดครั้งแรกและครั้งหลัง
x	แทน	คะแนนการวัดครั้งแรก
y	แทน	คะแนนการวัดครั้งหลัง

โดยมีเกณฑ์การแปลผลระดับพัฒนาการ ดังนี้

76 – 100 คะแนน	หมายถึง	พัฒนาการระดับสูงมาก
51 – 75 คะแนน	หมายถึง	พัฒนาการระดับสูง
26 – 50 คะแนน	หมายถึง	พัฒนาการระดับปานกลาง
1 – 15 คะแนน	หมายถึง	พัฒนาการระดับต้น
0 คะแนน	หมายถึง	ไม่มีพัฒนาการ
คะแนนติดลบ	หมายถึง	พัฒนาการลดลง

3. การประเมินระดับสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์การแปลสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม ปรับจาก นนทภรณ์ พุทธิรักษา (2562) ดังนี้

3.51 – 4.00	หมายถึง	เหนือความคาดหวัง
2.51 – 3.50	หมายถึง	สามารถ
1.51 – 2.50	หมายถึง	กำลังพัฒนา
1.00 – 1.50	หมายถึง	เริ่มต้น

รวมทั้งหาค่าร้อยละพัฒนาการหรือคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ แล้วเทียบกับเกณฑ์การแปลผลร้อยละพัฒนาการ เช่นเดียวกับข้อ 2

ผลการศึกษา

1. ผลการสร้างและประเมินหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 1 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการ	ตัวชี้วัด	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องที่/เรื่อง	เวลา ชั่วโมง
1	รู้เพื่อเรื่องภาษาถิ่น	-ภาษาไทย -สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม -ศิลปะ	ท 1.1 ป.1/1, ท 2.1 ป.1/2, ท 3.1 ป.1/3, ส 4.3 ป.1/3, ศ 1.2 ป.1/1	1. เรื่อง รู้จักอยู่จำ ภาษายอง 2. เรื่อง ทดลองสื่อสารภาษาบ้านเรา	2 2
2	ผลไม้ปากิน เมืองลำพูน	-ภาษาไทย -วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี -การงานอาชีพ	ท 3.1 ป.1/1, ท 3.1 ป.1/2, ว 1.2 ป.1/1, ง 1.1 ป.1/2	1. เรื่อง คิดถึงลำพูน ต้องลำไย 2. เรื่อง เพิ่มมูลค่า ลำไย ให้ลำพูน	2 2
3	ทิวคณงามตา ผ้าไหมยกดอก	-ภาษาไทย -สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม -ศิลปะ	ท 3.1 ป.1/4, ส 4.3 ป.1/3, ศ 1.1 ป.1/2, ศ 1.1 ป.1/3	1. เรื่อง ลวดลายดอกไม้ล้านนา 2. เรื่อง ผืนผ้า น้ำสัมผัส	2 2
4	บอกต่อวัฒนธรรมหริภุญชัย	-วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี -สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม -ศิลปะ -การงานอาชีพ	ว 2.1 ป.1/2, ส 3.1 ป.1/2, ศ 1.1 ป.1/1, ง 1.1 ป.1/3	1. เรื่อง สลากย้อม ยิ่งใหญ่ตระการตา 2. เรื่อง ร่วมรักษาวัฒนธรรมโคมแสนดวง	2 2

ตารางที่ 2 การประเมินหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน (N=5)

แผนการจัดการเรียนรู้	ผลการประเมิน		ระดับความเหมาะสม
	μ	σ	
หน่วยที่ 1 รู้เพื่อเรื่องภาษาถิ่น	4.86	0.17	มากที่สุด
แผนที่ 1 รู้จักอุ้งจำ ภาษาของ	4.79	0.24	มากที่สุด
แผนที่ 2 ทดลองสื่อสารภาษาบ้านเรา	4.93	0.09	มากที่สุด
หน่วยที่ 2 ผลไม้ที่น่ากิน เมืองลำพูน	4.90	0.12	มากที่สุด
แผนที่ 1 คิดถึงลำพูน ต้องลำไย	4.87	0.15	มากที่สุด
แผนที่ 2 เพิ่มมูลค่า ลำไย ให้ลำพูน	4.93	0.08	มากที่สุด
หน่วยที่ 3 ทวีคูณงามตา ผ้าไหมยกดอก	4.88	0.16	มากที่สุด
แผนที่ 1 ลวดลายดอกไม้ล้านนา	4.90	0.14	มากที่สุด
แผนที่ 2 ผืนผ้า น่าสัมผัส	4.86	0.17	มากที่สุด
หน่วยที่ 4 บอกต่อวัฒนธรรมหริภุญชัย	4.87	0.17	มากที่สุด
แผนที่ 1 สลากย้อม ยิ่งใหญ่ตระการตา	4.87	0.17	มากที่สุด
แผนที่ 2 ร่วมรักษาวัฒนธรรมโคมแสนดวง	4.87	0.17	มากที่สุด
รวม	4.90	0.13	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผลการประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรรยเมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยนำผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายระดับความเหมาะสม พบว่า หน่วยที่ 1 รู้เพื่อเรื่องภาษาถิ่น หน่วยที่ 2 ผลไม้ที่น่ากิน เมืองลำพูน หน่วยที่ 3 ทวีคูณงามตา ผ้าไหมยกดอกและหน่วยที่ 4 บอกต่อวัฒนธรรมหริภุญชัย มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.13)

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรย์เมืองลำพูน

ตารางที่ 3 สมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรย์เมืองลำพูน (N=20)

องค์ประกอบ สมรรถนะการสื่อสาร	ก่อนใช้หน่วยการเรียนรู้			หลังใช้หน่วยการเรียนรู้			DS	ระดับ พัฒนาการ
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
องค์ประกอบที่ 1								
การรับสารอย่างมีสติ และถอดรหัสเพื่อให้เกิด ความเข้าใจ	1.67	0.42	กำลัง พัฒนา	3.45	0.44	สามารถ	76.39	สูงมาก
องค์ประกอบที่ 2								
การรับและส่งสารบน ความเข้าใจ ความเคารพ ในความคิดเห็นและ วัฒนธรรมที่แตกต่าง	1.28	0.17	เริ่มต้น	3.38	0.31	สามารถ	77.21	สูงมาก
องค์ประกอบที่ 3								
การเลือกใช้กลวิธีการ สื่อสารอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความ รับผิดชอบต่อสังคม	1.29	0.16	เริ่มต้น	3.03	0.15	สามารถ	64.21	สูง
รวม	1.44	0.26	เริ่มต้น	3.29	0.29	สามารถ	72.27	สูง

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรย์เมืองลำพูน โดยจำแนกในแต่ละองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่า ก่อนใช้หน่วยการเรียนรู้คะแนนการรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ อยู่ในระดับกำลังพัฒนา การรับและส่งสารบนความเข้าใจ ความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง อยู่ในระดับเริ่มต้น และการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับเริ่มต้น ภาพรวมสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการใช้หน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับเริ่มต้น และเมื่อวัดผลหลังใช้หน่วยการเรียนรู้พบว่า คะแนนการรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ อยู่ในระดับสามารถ เมื่อวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีพัฒนาการระดับสูงมาก การรับและส่งสารบนความเข้าใจ ความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง อยู่ในระดับสามารถ เมื่อวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีพัฒนาการระดับสูงมาก และการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับสามารถ เมื่อวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีพัฒนาการระดับสูง ภาพรวมสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้

หน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับสามารถ เมื่อวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีพัฒนาการระดับสูง โดยมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ร้อยละ 72.27

3. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรย์เมืองลำพูน

ตารางที่ 4 สมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรย์เมืองลำพูน

องค์ประกอบ สมรรถนะการสื่อสาร	ก่อนใช้หน่วยการเรียนรู้			หลังใช้หน่วยการเรียนรู้			DS	ระดับ พัฒนาการ
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล		
องค์ประกอบที่ 1								
ความตระหนักทางวัฒนธรรม	1.53	0.43	กำลังพัฒนา	3.57	0.33	เหนือความคาดหวัง	82.59	สูงมาก
องค์ประกอบที่ 2								
ความรู้ทางวัฒนธรรม	1.40	0.14	เริ่มต้น	3.44	0.30	สามารถ	78.46	สูงมาก
องค์ประกอบที่ 3								
ทักษะทางวัฒนธรรม	1.62	0.14	กำลังพัฒนา	3.23	0.24	สามารถ	67.65	สูง
รวม	1.53	0.22	กำลังพัฒนา	3.39	0.26	สามารถ	75.30	สูงมาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรย์เมืองลำพูน โดยจำแนกในแต่ละองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่า ก่อนใช้หน่วยการเรียนรู้คะแนนความตระหนักทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับกำลังพัฒนา ความรู้ทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับเริ่มต้น และทักษะทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับกำลังพัฒนา ภาพรวมสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการใช้หน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับกำลังพัฒนา เมื่อวัดผลหลังเรียนพบว่า คะแนนความตระหนักทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับระดับเหนือความคาดหวัง เมื่อวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีพัฒนาการระดับสูงมาก ความรู้ทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับสามารถ เมื่อวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีพัฒนาการระดับสูงมาก และทักษะทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับสามารถ เมื่อวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีพัฒนาการระดับสูง ภาพรวมสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้หน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับสามารถ เมื่อวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีพัฒนาการระดับสูงมาก โดยมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ร้อยละ 75.30

อภิปรายผลการศึกษา

สำหรับการอภิปรายผลการศึกษา ผู้ศึกษาได้จำแนกประเด็นเป็นดังนี้

1. ผลการสร้างและประเมินหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตตจริยเมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้นำอัตลักษณ์เชิงพื้นที่จังหวัดลำพูน ประเภทอัตลักษณ์ที่สัมพันธ์กันของบุคคลกับสิ่งที่จับต้องไม่ได้ ในเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษายองอัตลักษณ์ที่สัมพันธ์กันของวัฒนธรรมกับสิ่งที่จับต้องไม่ได้ ในเนื้อหาเกี่ยวกับ ประเพณีสลาวย้อม และโคมล้านนา อัตลักษณ์ที่สัมพันธ์กันของบุคคลกับสิ่งที่มองเห็นได้ ในเนื้อหาเกี่ยวกับ ผ้าไหมยกดอก และอัตลักษณ์ที่สัมพันธ์กันของวัฒนธรรมกับสิ่งที่มองเห็นได้ ในเนื้อหาเกี่ยวกับ ลำไย ผู้ศึกษาได้นำเนื้อหาดังกล่าวดำเนินการสร้างหน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง บูรณาการใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน จากนั้นนำผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลระดับความเหมาะสม พบว่า โดยรวมหน่วยการเรียนรู้มีระดับคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด อาจเนื่องจากว่า ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาทฤษฎีการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการอย่างเป็นระบบ โดยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อย่างละเอียด เพื่อให้เข้าใจหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการในหน่วยการเรียนรู้ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่น่าสนใจ กระชับรัด ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระโดยคัดเลือกประเด็นที่สำคัญบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของจังหวัดลำพูน มีความง่ายของเนื้อหาเหมาะสมตามระดับขั้นของผู้เรียน ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย เสริมแรงทางบวกให้กับนักเรียน เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือทำผ่านการเรียนแบบกระบวนการกลุ่มที่สมาชิกมีความหลากหลาย นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้ฝึกการเป็นผู้รับสารและผู้ส่งสารที่ดี อีกทั้งเนื้อหาที่ได้เรียนเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชุมชน สังคมที่นักเรียนอาศัยอยู่ ทำให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้ มองเห็นถึงการนำเอาองค์ความรู้ไปใช้ และการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งสอดคล้องกับพิมพ์ดีด และคณะ(2566) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ควรเน้นที่การนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต ผู้สอนต้องบูรณาการความรู้สหวิทยาการ และการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียน ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความรู้ทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นและเพียงพอ เพื่อนำมาสู่การประยุกต์ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือคิด ลงมือทำ สะท้อนคิด เน้นการปฏิบัติ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตตจริยเมืองลำพูน ภาพรวมพบว่านักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ในระดับสามารถ โดยแต่ละองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบมีคะแนนดังนี้ 1. การรับสารอย่างมีสติและถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจ อยู่ในระดับสามารถ 2. การรับและส่งสารบนความเข้าใจ ความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง อยู่ในระดับสามารถ 3. การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับสามารถ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยคะแนนที่สูงขึ้นก่อนการใช้หน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเพราะผู้ศึกษาได้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตตจริยเมืองลำพูน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการเป็นผู้รับสารและผู้ส่งสารที่ดี โดยเริ่มต้นจากการพัฒนาการฟัง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการพูดและเขียนตามลำดับ โดยคำนึงถึงความสามารถตามวัยของผู้เรียน มีการนำอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ของจังหวัดที่นักเรียนอาศัยอยู่เข้ามาบูรณาการทำให้นักเรียนเกิดความ

เข้าใจ มองเห็นวิธีการนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความรู้ทัศนคติหรือพฤติกรรมในตัว ของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับส่งสารด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งการเจรจาต่อรอง หรือแลกเปลี่ยนข้อมูล สารสนเทศ องค์ความรู้ประสบการณ์ ผ่านช่องทางหรือสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อบุคคล สื่อธรรมชาติ และสื่อสิ่งพิมพ์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้วิธีการสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อบรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร โดยมีความรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้นในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างทั้งในระดับชุมชน ชาติ และสากล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญูธอร กิตติลาภิน (2560) ที่ได้ศึกษารูปแบบและปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในองค์กร พบว่า บุคลากรที่มีทักษะในการฟังที่ดีสามารถคิดวิเคราะห์ และเข้าใจความหมายของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมาและมีการนำข่าวสารที่ได้รับมาจากหน่วยงานไป พุดคุย สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีการพัฒนาทักษะในการอ่านที่ดีทำให้สามารถคิด วิเคราะห์ความหมายเนื้อหาของข้อมูลที่ได้รับได้

3. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้หน่วย การเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน พบว่านักเรียนมีสมรรถนะการทำงานข้าม วัฒนธรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ในระดับสามารถ โดยแต่ละองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบมีคะแนนดังนี้ 1. ความ ตระหนักทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับเหนือความคาดหวัง 2. ความรู้ทางวัฒนธรรม อยู่ในระดับสามารถ 3. ทักษะทางวัฒนธรรม อยู่ ในระดับสามารถ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบได้มีค่าเฉลี่ยคะแนนที่สูงขึ้นก่อนการใช้หน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ศึกษาได้ จัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่จังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่นักเรียนอยู่อาศัยใช้ชีวิต ให้นักเรียนได้เรียนรู้อัตลักษณ์ที่ ถูกหล่อหลอมจากประสบการณ์วิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมทางสังคมและสามารถบ่งชี้ลักษณะเฉพาะออกมาได้ อันเป็นเอกลักษณ์ตัวตน ของคนในจังหวัดลำพูน ได้แก่ การใช้ภาษา ประเพณีวัฒนธรรม การแต่งกาย และผลไม้พืชเศรษฐกิจที่มีความแตกต่างกับเชื้อชาติ ของนักเรียน ส่งเสริมการสร้างเจตคติทางเชื้อชาติที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนโดยผ่านการกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ไม่ลำเอียง การจัด กิจกรรมการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมและเสมอภาคที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนยอมรับแนวคิดในเรื่องของความแตกต่างทางวัฒนธรรม มีความ ยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับวัฒนธรรมที่แตกต่างได้และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลาย เพื่อนำไปสู่การ สื่อสารและการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมและส่งเสริมการยอมรับซึ่งกันและกันซึ่งสอดคล้องกับ วสันต์ อัครวิริยะ กุล (2555) ที่ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมไว้ว่า การจัดการศึกษาตาม แนวทางความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่มีเสรีภาพและความยุติธรรม จะต้องมีการจัดความคิดที่เป็นอคติและการแบ่งแยกของกลุ่มต่าง ๆ ในผู้เรียนให้หมดไปโดยเป็นกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติอย่าง ต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความเท่าเทียมกันทางการศึกษาแก่ผู้เรียนทุกคน เนื่องจากครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้นครูจึงมี บทบาทที่สำคัญอย่างยิ่ง จึงไม่ใช่การเรียนการสอนภายในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว และไม่ใช่ว่าเพียงการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนให้ พลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมที่อาจทำอันตรายทั้งร่างกายและจิตใจเท่านั้น แต่จะต้องรักษาความสมดุลทางความคิด ความเชื่อที่ แตกต่างกันระหว่างครูกับครู ครูกับผู้เรียน และโรงเรียนกับชุมชนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอที่ได้จากการศึกษา

1. หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตศรรย์เมืองลำพูน สามารถส่งเสริมสมรรถนะ การสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี สามารถนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นหรือ วิชาอื่นได้

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนในการเป็นผู้รับสารและผู้ส่งสารที่ดี ส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น โดยผู้สอนควรเริ่มต้นจากการพัฒนาการฟัง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่จังหวัดลำพูน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจในอัตลักษณ์พื้นที่ของตนเองที่อาศัยอยู่ ได้เรียนรู้ในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว มองเห็นความเป็นจริงและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนยอมรับแนวคิดในเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรม มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตนเองได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาดูผลการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรย์เมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับช่วงวัยและบริบทของโรงเรียน

2. ควรมีการปรับเปลี่ยนการบูรณาการอัตลักษณ์เชิงพื้นที่เนื้อหาอื่น ๆ ให้นักเรียนได้เรียนรู้อัตลักษณ์พื้นที่ของจังหวัดลำพูนอย่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น สถานที่สำคัญ ความเชื่อ สินค้าที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

3. ควรมีการศึกษาดูผลการใช้หน่วยการเรียนรู้สหวิทยาการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เรื่อง มหัตถรย์เมืองลำพูน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะอื่น ๆ เช่น สมรรถนะการจัดการตนเอง สมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

4. ควรมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินสมรรถนะ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักจุดแข็งและจุดอ่อนในการทำงานของตนเองอย่างครอบคลุมรอบด้าน นำไปสู่การปรับปรุงและแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2561). การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้สมรรถนะในศตวรรษที่ 21 เป็นฐาน: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.

วารสารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 46(1), 171-184.

ณฐอร กิตติลาภิน. (2560). รูปแบบและปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในองค์กรกรณีศึกษา โรงพยาบาลบ้านแพ้ว

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นันทภรณ์ พุทธิรักษา. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการทำงานข้ามวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา

อาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา,

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นุชนาฏ เชียงชัย. (2558). การใช้อัตลักษณ์เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, พเยาว์ ยินดีสุข, และพรเทพ จันทราอุกฤษฏ์. (2566). การเรียนรู้เชิงรุกเสริมสร้างสมรรถนะ (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภักสิริ แอนินท. (2561). แรเงงานต่างด้าว: การบริหารและการจัดการในประเทศไทย. วารสารศิลปการจัดการ, 2(2), 117-132.

ยุวธิดา คำปวน. (2560). การบูรณาการ: เส้นทางแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารการบริหารและนิตการศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8(1), 25-38.

วสันต์ อัครวิริยะกุล. (2555). แนวคิด รูปแบบและวิธีการบริหารจัดการสถานศึกษา ภายใต้บริบทความหลากหลายทางวัฒนธรรม.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิระ สมนาม. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการออกแบบแบบเรียนเสริมทักษะภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเชิงประสบการณ์ร่วมกับแนวคิดอัตลักษณ์เชิงพื้นที่และแม่แบบว่าด้วยการแสวงหา เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนบนพื้นที่สูงภาคเหนือ. *วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 48(1), 311–331.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *Competency - based Education* โครงการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (หลักสูตรฐานสมรรถนะ). สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2566, จาก <https://cbethailand.com/>

Maria Rosario T. de Guzman, Extension Educator. (2016). *Cultural Competence An Important Skill Set for the 21st Century*. Lincoln Extension educational programs abide with the nondiscrimination policies of the University of Nebraska, University of Nebraska.

วารสารหลักสูตรและการสอน มช.